

zjistiti, zda a jakou škodu způsobilo vojsko. Že nějaká škoda vznikla, bylo by třeba zjistiti, i když by řízení i nadále zůstalo zatím omezeno jen na důvod nároku, přesná výše škody ovšem by náležela až do řízení dalšího. Ale proto právě bude uvážiti, zdali by podle okolností, jak se vyvinou, nebylo účelnější, omezení jednání zrušiti (§ 192 c. ř. s.). To se podotýká proto, že už odvolací soud narážel na otázku, v jaké míře škodu už nyní zjišťovati dlužno, a ježto předměty odebrané ad 1. nyní odpadají. Správno konečně je, žádá-li odvolací soud zjištění, lépe řečeno vlastně již vzetí na přetřes otázky, zda poměry v rozhodném čase a místě byly normální, či mimořádné, v čem se tato mimořádnostjevila a byla-li ve vztahu k výtržnosti a jakém, neboť i to je dle stálé praxe nejvyššího soudu pro nárok náhradní rozhodno, ježto soudní praxe slovenská, jež státu ručení ukládá, jen případy dob normálních na mysli má (rozh. čís. 3279 sb. n. s.).

Čís. 5779. •

»Odložení« řízení není »zrušením« ve smyslu třetího odstavce Šu 285 ex. ř.

K nárokům vymáhajících věřitelů, kteří nezrušili prodejové řízení, jest hleděti z moci úřední.

(Rozh. ze dne 23. února 1926, R I 108/26.)

Rozvrhuje výtěžek za exekučně prodané nemovitosti nepřikázal soud první stolice ničeho vymáhající věřitelce na její pohledávku, ježto věřitelka neučinila ani ústní ani písemné přihlášky, ačkoliv následkem podané žaloby opoziční a žaloby excisní až do pravoplatného rozhodnutí těchto sporů bylo řízení exekuční a tedy i řízení prodejové zastaveno, čímž se vymáhající věřitelka stala pouhou zástavní věřitelkou a bylo proto podle Šu 285 ex. ř. třeba, by učinila přihlášku své pohledávky, protože z úřední moci k ní nemohlo býti přihlíženo. Rekursní soud přikázal čistý dražební výtěžek vymáhající věřitelce na částečnou úhradu její pohledávky. Důvody: Byla-li stěžovatelce povolena exekuce usnesením soudu následkem podané žaloby excisní a žaloby opoziční proti dlužnici odložena, nelze tento dočasný odklad exekuce, stavší se proti vůli vymáhající věřitelky považovati za dodatečné zastavení prodejového řízení, jaké má na mysli ustanovení Šu 285 poslední odstavec ex. ř. ve znění novely ze dne 1. června 1914, čís. 118 ř. zák., neboť povolením odkladu exekuce toliko na jmenovanou vymáhající věřitelku omezeného, byla táž sice dočasně z exekučního a prodejového řízení, které si vymohla, vyřazena, nepřestala však býti vymáhající věřitelkou. Došlo-li pak k exekučnímu prodeji svršků, pro vykonatelné pohledávání stěžovatelky zabavených, následkem návrhů jiných vymáhajících věřitelů, ať již v zahájeném prodejovém řízení dále pokračovali nebo sobě nové prodejové řízení vymohli, měl soud první stolice ve smyslu ustanovení Šu 285 poslední odstavec ex. ř. při rozvrhu výtěžku z prodeje zabavených svršků k nároku stěžovatelky z moci

úřední přihlžeti, byť i tato svůj nárok z exekučních spisů patrný k rozvrhovému roku zvláště nepřihlásila.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Vývody dovolacího rekursu nejsou s to, aby vyvrátily správné, zákonu a stavu věci odpovídající důvody napadeného usnesení. Třeba zdůrazniti, že prodejové řízení v E 205/25 nebylo vůbec zrušeno (zastaveno), jak dovolatelka uvádí, nýbrž toliko odloženo v důsledcích žaloby C II 32/25, podané Františkem Č-em na vymáhající věřitelku Pavlu T-ovou, kterýžto spor je od 18. března 1925 v klidu. Odložení prodejového řízení až do pravoplatného zakončení sporu C II 32/25 nenastalo tedy k návrhu vymáhající věřitelky. Na této okolnosti však záleží, neboť po rozumu výnosu min. sprav. ze dne 2. června 1914, čís. 43 m. Věstníku k § 285 ex. ř. vyjadřuje se Šem 285 třetí odstavec ex. ř., že k nárokům vymáhajících věřitelů, kteří prodejové řízení zrušili, se hleděti má při rozvrhu nejvyššího podání jen tehdy, byly-li přihlášeny. Úsudek z opaku nasvědčuje tedy tomu, že jest z moci úřední zřetel vzíti k nárokům oněch vymáhajících věřitelů, kteří nezrušili prodejové řízení.

Čís. 5780.

Novela o právu manželském (zákon ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n.).

Pro povolení rozluky podle §u 17 rozl. zák. jest bez významu okolnost, že druhý manžel podal žalobu o rozluku.

(Rozh. ze dne 23. února 1926, R I 128/26.)

V řízení o rozluku podle §u 17 rozl. zák. zahájeném k žádosti manželky, navrhl manžel, by rozhodnutí o žádosti manželčině bylo odloženo až do pravoplatného rozhodnutí sporu o rozluku manželství, zahájeného k jeho žalobě. **O b a n i ž š í s o u d y** návrh manželův zamítly a vyhověly žádosti manželky, **r e k u r s n í s o u d** z těchto důvodů: Okolnost, že manžel podal dne 4. listopadu 1925 na svou manželku žalobu o rozluku manželství, nemá předurčujícího významu pro rozhodnutí o žádosti za přeměnu rozvodu v rozluku, neboť manželství dosud trvá a v důsledku toho bylo vyhověti návrhu manželky, by prohlášeno bylo manželství rozloučeným, když zákonné podmínky byly dány. Soud neměl ani povinnosti ani práva, by rozhodnutí odložil, až spor o rozluku bude rozhodnut, neboť, nehledě k tomu, že námitka litispendence má místo jen v řízení sporném, nikoliv však v řízení nesporném, jakým řízení o přeměnu rozvodu v rozluku pouhou žádostí je, musel soud za podklad položit ten stav věci, jaký tu byl v době rozhodování o žádosti a to jistě bylo manželství rozvedeným, které rozloučiti mohl, když splněny byly všechny předpoklady § 17 cit. zákona.